

Kázeň z evanjelických služieb Božích v Bratislave (NK), 6. pôstna nedeľa (Kvetná), 29. 3. 2026, 18.00 h, ES 107, Ž 69, 116, 498,

A 28; téma: **Láska bez kalkulácií**

Marka 14, 3 - 9: „3 Keď bol v Betánii v dome Šimona Malomocného a sedel za stolom, prišla žena s alabastrovou nádobou drahocennej masti z pravej nardy. Rozbila alabastrovú nádobu a masť mu vyliala na hlavu. 4 Ale niektorí sa medzi sebou rozhorčene rozprávali: Načo bola táto strata masti? 5 Lebo táto masť sa mohla predať za viac ako tristo denárov a (tie) dať chudobným. I dohovárali jej. 6 Ale Ježiš povedal: Nechajte ju; čo ju zarmucujete? Dobrý skutok mi preukázala. 7 Lebo chudobných vždy máte so sebou, a keď budete chcieť, budete im môcť dobre činiť; ale mňa nemáte vždy. 8 Čo mohla, urobila: vopred mi pomazala telo na pohreb. 9 Veru, hovorím vám: Kdekoľvek na celom svete bude sa zvestovať evanjelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.“

Milí bratia a milé sestry!

V Biblii sú **dve ženy, o ktorých Písmo sľubuje, že budú pripomínané.** Jednou z nich je **Mária, matka Pána Ježiša**, o ktorej v L 1, 48 čítame, že ju „budú blahoslaviť všetky pokolenia“.

Druhou je menom neznáma žena, o ktorej Pán Ježiš povedal (Mk 14, 9): „Veru hovorím vám: ,Kdekoľvek na celom svete bude

sa zvestovať evanjelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.“

Dovoľte dva príklady.

(1) Keď som pred rokmi začínal svoju duchovenskú službu, zastavil sa v kancelárii zboru jeden muž a priniesol milodar. Dar mimoriadne štedrý. Prevyšoval 20-krát čiastku, ktorú vtedy ľudia obvykle venovali cirkvi. Dotyčný pritom nebol mimoriadne zámožný. Keď som sa ho opýtal, **prečo toľko obetuje**, odpovedal mi protiotázkou: „**Prečo nie?**“ Nebol za tým nijaký bočný úmysel. Chcel prispieť na dobrý cieľ. Podporiť službu cirkvi. Poďakovať Pánovi za Jeho požehnanie. **Pán neprijíma obeť, keď ňou hľadáme chválu alebo uznanie od Boha či ľudí** (Mt 6, 1 - 2). **Keď však dávame z úprimného veriaceho srdca, z vdáčnosti za Božiu lásku - bez ohľadu na to, koľko sme dali, je to obeť milá Bohu** (por. Mk 12, 41 - 44).

(2) Čítal som vyznanie syna, ktorému otec daroval krásne náramkové hodinky. Syn ich chcel najprv odmietnuť. Boli totiž poriadne drahé. Zdalo sa mu, že otec si robí priveľké výdavky. No potom jeho dar predsa prijal. Onedlho nato otec zomrel. Hodinky synovi pripomínali jednak lásku

a veľkorysosť jeho otca, ale aj to, že **keď nám chce niekto urobiť čosi dobré, ba výnimočné, je našej ľudskej náklonnosti odmietavo povedať: „Nie“.**

Negatívne reakcie vyvolalo aj počínanie neznámej ženy, ktorá pomazala Ježiša drahocennou masťou. Niektorí rozhorčene hovorili: *„Načo bola táto strata masti? Lebo táto masť sa mohla predať za viac ako tristo denárov a (tie) dať chudobným. I dohovárali jej“* (Mk 14, 4 - 5).

Vskutku, čo tá neznáma žena urobila, bolo nevšedné. Pomazala Pána Ježiša, keď stoloval v Šimonovom dome. V tej dobe a v oných končinách účastníci stolovania ležali okolo nízkeho stolíka v tvare písmena „U“. Poležiačky sa opierali o vankúš, podopierali sa ľavým laktom, pravou rukou jedli. K Ježišovi prichádza prekvapivo žena a rozbíja alabastrovú nádobu so vzácnou masťou. Pod rozbitím si nepredstavujme množstvo črepov skla, ale skôr postup lekára v súčasnosti. Ten zlomí ampulku a z nej „natiehne“ do injekčnej striekačky liečivý preparát.

Už sama nádobka, v ktorej žena uchovávala masť, bola drahá. Išlo o malú krásnu amforu s tenkým hrdlom, ktoré sa muselo ulomiť. Nádobky bývali ručne

vybrúsené – spolu s masťou či voňavým olejom sa teda obetovalo niečo vzácne. Aj masť, ktorú obsahovala nádobka z bieleho kameňa – alabastru – mala vysokú cenu. Hodnotu približne celoročného zárobku vtedajšieho robotníka. To viedlo učeníkov k mrzutým poznámkam. Dokážeme ich pochopiť, veď na čo bolo treba celý rok tvrdo pracovať, je v momente preč!

Pán Ježiš nebol márnivý, no stojí na strane nemenovanej ženy. To, že Ho pomazala chápe ako posvätný prejav jej nesmiernej lásky, ktorú nemožno merať ekonomickými kritériami. Pomazaním žena vyjadrila aj vieru v to, že Ježiš je Bohom poslaný Mesiáš - Kristus. Ten, v kom prichádza záchrana od Boha.

Ježišovo pomazanie v Kvetnú nedeľu nám pomáha pochopiť, že Pán sa nestane obeťou nešťastných náhod, justičného omylu alebo politických okolností. On je pomazaný Kráľ, ktorý ide vedome na smrť za nás, z lásky ktorá nehľadá na obeť, ktorá miluje totálne, a „nemá termín spotreby“ (Ulrich Parzany).

Pán Ježiš nás miluje láskou, ktorá nemá termín spotreby.

Z Ježišovho príbehu je zrejmé, že **niekto vie evanjelium voňať, kým iný nad ním**

ohrňa nos. Vieme – ako kazateľ i poslucháči – evanjelium voňať, prijímať ho, **absorbovať ho do seba tak, aby sa náš život stal príjemnou vôňou pre iných? To je naše poslanie, aby sa náš život stal pozvaním ku Kristovi pre ľudí, ktorí zatiaľ žijú bez viery v Neho.**

Bolo by nám beda, keby sme patrili k tým, ktorí nad evanjeliom iba ohrnú nos, ktorí sú tkp. „bez vône“ – ľahostajní, pasívni, iba diváci. Bolo by nám beda, ak by náš život iných od Krista odrádzal, keby nebol príjemnou vôňou, ale tým, nad čím druhí len ohrnú nos.

Čin neznámej ženy z Biblie sa stal príjemnou vôňou. Vôňou Kristovho evanjelia. **Žena uverila, že Pán Ježiš ju má rád, že jej odpúšťa a aj vďaka tomu dostal jej život inú vôňu.** Vždy, **keď prijímame evanjelium, keď ho - „voniam“ - plne mu dôverujeme, prejaví sa to aj navonok: v službe ľuďom, v pekných vzájomných vzťahoch, v obetavosti, v radostnom konaní malých činov pre dobro ďalších.**

Ľudia namrzení nad ženiným skutkom ukazujú vo svojej nevôli, že ich láska ku Kristovi má svoje medze, že Ježiša milujú **odtiaľ - potiaľ.**

Má hranice aj naša ku Kristovi, alebo Ho túžime mať radi celým srdcom, celou dušou (por. Mk 12, 30) **ako oná žena?**

Jej láska k Ježišovi, ktorá bola väčšia ako ekonomické úvahy, **poukazuje nám na Božiu lásku, ktorá obetovala život za nás hriešnikov. Poukazuje na to, že Kristus nás miluje láskou, ktorá nemá termín spotreby. Takouto sa má stávať aj naša láska.**

Zo skutku onej ženy zaznieva pre nás otázka: **Akú hodnotu má pre nás Kristus? - Ako vysoko je v rebríčku našich priorít?**

Komentáre k tejto stati Sv. písma poznamenávajú, že „odmena“, ktorú Judáš dostal za zradu Ježiša bola približne 5-krát menšia, ako hodnota nardovej masti, ktorou žena vopred pomazala Kristovo telo na pohreb. To je upozornením pre nás, **že kedykoľvek zamieňame lásku ku Kristovi za čosi iné, je to vždy to, čo bude mať nižšiu hodnotu a nakoniec sa takáto výmena ukáže ako zradná.**

Žena z Betánie je svedectvom, že láska k Pánovi sa nedá premeriavať ekonomickými hodnotami. Je spontánna, dáva to najlepšie čo má práve Ježišovi. Husiti kedysi spievali: **„Kristus nám za škody stojí“.** Pre Neho nič nie je škoda. Lebo **On bohatý schudobnel,**

aby sme zbohatli Jeho chudobou (por. 2Kor 8, 9).

Meno ženy z Betánie nepoznáme, no Pán Ježiš sa postaral, aby nezostalo zabudnuté (v. 8 – 9): „*Čo mohla, urobila: vopred mi pomazala telo na pohreb. Veru, hovorím vám: Kdekoľvek na celom svete bude sa zvestovať evanjelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.*“

Stalo sa tak preto, že žena sa nehanbila za svoju vrúcnu lásku k Pánovi Ježišovi, že milovala nie slovom, ale láskou, ktorá je ochotná prinášať obeť. V jej prípade fľašu prevzácneho parfumu. **Čo mohla, urobila. Hoci to nie je ľahké, skutočná láska neexistuje bez obetí.**

Antoine de Saint-Exupéry povedal: Ak chceš budovať loď, nestačí zhromaždiť potrebný materiál, financie a remeselníkov. Treba vzbudiť túžbu po oceáne.

Ani v cirkvi nestačí mať iba kostoly, zriadenú organizáciu. Nič z toho nepodceňujeme. No **to, čo najviac potrebujeme je, aby bola u ľudí vzbudzovaná láska - k evanjeliu, k Ježišovi Kristovi, k Božiemu kráľovstvu. To je naše poslanie. Potrebujeme „túžbu po oceáne“ - poznávať, šírku a dĺžku, výšku i hĺbku Kristovej lásky k nám** (por. Ef 3, 18).

Bratia a sestry, **Pán Ježiš nás miluje láskou, ktorá nemá termín spotreby.** Nech i naše - tvoje aj moje kresťanstvo zostane vrúcny. Nech je príjemnou vôňou pre svet. Nech vonia ako láska a viera onej ženy z Betánie. Amen.

S použitím: Donald Hougard: výklad /29. 3./ in Feste Burg Antachtsbuch 2026; Jan Sokol: Zústať na zemi (Vyšehrad, Praha 2008); Ludovít Fazekáš: Tajomstvo osoby Ježiša Krista na základe Evanjelia podľa Marka (vydalo združenie Ježiš pre každého, Levice 1999): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**